

Ang: § 10 Forsvarlig behandling

En behandling kan bare settes i gang dersom en veterinær eller fiskehelsebiolog harfunnet at behandlingen vil være forsvarlig.

Denne er problematisk.

Det er ikke problematisk at veterinær eller fiskehelsepersonell skal komme med en risikovurdering.

Det som er problematisk er at det ikke bare er helserelevante problemstillinger som må vurderes for å bestemme om en behandling er forsvarlig.

Miljø, slakteplaner, brønnbåtlogistikk, utstyrlogistikk, ressursutnyttning, økonomi osv. er alle viktige faktorer som også ~~þyskal være en del av en forsvarlighetsvurdering~~ ~~ii tillegg til risikovurderingen selvsagt.~~

Derfor har ikke fiskehelsebiolog/ veterinær grunnlag for å foreta hele forsvalighetsvurderingen.

Dette har vært en fortolkning som ledelsen i Mattilsynet sin fiskeavdeling har presset på over lengre tid, og der jeg mener at de bommer på forståelsen av hva forsvarlighet er.

Å stille krav til at det gjøres en forsvarlighetvurdering (av den som utfører behandling) før behandling, og at den skal bygge bl.a. på en risikovurdering fra fiskehelsepersonell, hadde vært en riktigere løsning som ikke undergraver forståelsen av hva som ligger i forsvalig.

Noe som juridisk sett er uheldig.

Så her blir ikke bare snakk om å dytte ansvar over på fiskehelsepersonell, det blir også snakk om å miste muligheten til å gjøre en helhetsvurdering ut fra alle relevante faktorer.

Her er det også nødvendig å være klar over at så godt om ingen tilfeller er klare.

Det er alltid risikofaktorer ved behandling, og det finnes nesten alltid gode argumenter for å gjennomføre behandlinger.

Å legge alt ansvar på fiskehelsepersonell vil derfor medføre at de blir nødt til å vurdere faktorer som går ut over deres kompetanse, i stedet for at ansvaret avgrenses til det som er innenfor fiskehelsepersonellets faglige grunnlag.

Dette har vært diskutert i flere møter mellom fiskehelsepersonell på vestlandet siste året, og det virker på meg som det er en bred enighet blandt de som har deltatt om denne forståelsen.

§ 4 Grenser for nivåer av lakselus

I den enkelte produksjonsenheten skal det ikke være nivåer av lakselus som kan redusere fiskevelferden.

Denne formuleringen er også problematisk, da alle forekomst av lus vil påvirke velferd, om enn i liten grad.

Dvs at det er en blankofullmakt for Mattilsynet til å bestemme hva som påvirker velferd eller ikke, noe som er uheldig siden dette er en forskrift.